

TOSAMA

Izhaja od
meseca ok-
tobra 1965
List, ki ga
člani kolek-
tiva dobijo
brezplačno,
izhaja en-
krat meseč-
no
Leto izhaja-
nja: XVI

Št. 10

GLASILO DELAVCEV TOSAME

oktober
1980

30 let samoupravljanja

Svečana seja delavskih svetov

Letos je ob svojem prazniku 10. septembra TOSAMA, kot vrsta drugih organizacij združenega dela v celi Jugoslaviji, praznovala še poseben jubilej — to je 30-letnico samoupravljanja.

Simbolični prevzem pravic do samoupravnega odločanja v Tosami je predsednik prvega DS Karl Jutršek opisal v pogovoru, ki je bil objavljen v prvi številki Tosame 1965. leta, takole: »Leta 1950 je bil postavljen prvi DS. V prejšnji konfekciji je bila ob tej priliki proslava vsega kolektiva, na katero je prišlo tudi mnogo povablencev, sekretar okrajnega komiteja KP iz Kamnika, pa mi je izročil ključce cele tovarne; bil je takšen šop, da sem jih komaj nosil.«

Z izvolitvijo delavskega sveta poleti 1950 in simbolično izročitve tovarniških ključev se je začelo novo obdobje, v katerem prevzamejo delavci in občani pravico do neposrednega odločanja.

Ob proslavi obletnice teh pomembnih dogodkov so se zbrali 12. septembra na svečani seji delegati vseh delavskih svetov skupaj s povabljenimi gosti in sicer: člani prvega delavskega sveta, predsedniki delavskih svetov tridesetletnega obdobja, iznajditelji katerih predlogi so bili sprejeti v obdobju 1978-1980 in delavci, ki letos slavijo svoje delovne jubileje.

Zaradi večjega števila vabljenih je bila svečana seja v Delavskem domu. Prisotne delegate in goste je uvodoma pozdravila predsednica KOOS Tosame tov. Ivanka Ogorevc.

Po pozdravnem nagovoru in sprejetju dnevnega reda je predsednik SDS tov. Viljem Dolenc v osrednjem govoru orisal pomen in

dosežke samoupravnega dela in odločanja.

Krajšemu kulturnemu programu v katerem so sodelovali člani mladinskega aktiva Tosame ter pevci okteta TOSAMA, je sledila podelitev priznanj. Najprej so priznanja z značko »30 let samoupravljanja« prejeli člani prvega DS in dosednji predsedniki delavskih svetov, nato pa so bila podeljena še priznanja za iznajditeljsko ustvarjalnost del ter 10, 20 in 30-letne delovne dobe.

Od 31 članov prvega delavskega sveta je bilo vabljenih 21 članov (glede na dosegljivost), svečane seje pa se je udeležilo 14 predstavnikov DS, medtem ko je bilo na seji od 18 vabljenih 12 dosedanjih predsednikov DS.

V nadaljevanju članka objavljam govor obeh predsednikov z omenjene svečane seje DS: predsednice KOOS — Ivanke Ogorevc in predsednika SDS — Viljema Dolenca.

Predsednica KOOS: Ivanka Ogorevc

Pričenjam slavnostno sejo vseh delavskih svetov ter vas prisrčno pozdravljam. V prijetno dolžnost si danes štejem, da v naši sredini pozdravim prisotne člane prvega delavskega sveta, kakor tudi predsednike dosedanjih delavskih svetov. Iskreno pozdravljam naše inovatorje, z željo, da inventivna dejavnost v naši delovni organizaciji še bolj zaživi.

Pozdravljam pa tudi vas — jubilate — in vam čestitam za vaše 30, 20 in 10 letno delo in ostale prisotne goste.

Danes namreč proslavljamo 30-letnico delavskega samoupravljanja. 10. septembra leta 1950, je bila prva seja — prvega delavskega sveta.

Takrat smo postavili zgodovinski mejnik nadaljnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Zato bomo to obletnico, ki je povezana z velikimi dosežki v našem gospodarstvu kot v delavskem samoupravljanju, v bodoče organizirali ob tem času.

DNEVNI RED ZA DANAŠNJO SEJO JE SLEDEC:

— Sledil bo slavnostni govor predsednika skupnega delavskega sveta tov. Viljema DOLENCA, ki bo orisal 30-letno pot delavskega samoupravljanja pod geslom »TOVARNE DELAVCEM!«
Nato bo kratek kulturni program, katerega je pripravila naša mladina. Predstavili se nam bodo pevci našega okteta ter recitatorji.
Sledila bo podelitev priznanj in sicer:

- članom prvega delavskega sveta
- predsednikom dosedanjih delavskih svetov
- inovatorjem in
- jubilarantom

PREDSEDNIK SDS: VILJEM DOLENC

Delavcem cele Jugoslavije se v proslavljanju tridesete letnice samoupravljanja pridružujejo tudi vsi TOSAMOVCI.

Z današnjo slavnostno sejo želimo poudariti zgodovinski pomen, ki ga ima 10. september, ko se je na prvi redni seji sestal prvi delavski svet v Tosami. Tudi v prihodnje naj bo to dan, ko bomo izročali priznanje našim samoupravljalcem za izjemne ustvarjalne dosežke ter dolgoletno in vestno delo.

S posebnim zadovoljstvom zato pozdravljam vse povabljene, še prav posebej pa člane prvega delavskega sveta in vse predsednike DS, ki so navzoči na tej seji.

Vseh teh trideset let, ki so kar prehitro minila, je pustilo neizbrisne sledove. Ne samo na zunaj, kjer se očem kaže obširen kompleks modernih zgradb, ki kot park obdajajo zelenice, še bolj se to pozna

Priznanje prvima članicama DS, tov. Štrukljevi in tov. Mavsarjevi

na ljudeh. Življenjski nivo, ki se je nekaterim zdel nedosegljiva Indija Koromandija, je postal naš vsakdanji spremljevalec. Ko se tako sproščeno pogovarjamo o našem samoupravljanju včasih kar preveč nestrpni, ker ne gre vse idealno po naših željah, prehitro pozabljam izredne rezultate. Eno je moč pribiti: brez samoupravljanja ne bi imeli vsega tega kar imamo in samoupravljanje, pred katerim je še nedvomno velik razvoj, nam zagotavlja boljšo prihodnost.

Nedvomno je samoupravni socializem Jugoslavije danes vzor mnogim narodom in državam po svetu postal to predvsem zaradi humanosti s katero so tovariši TITO, KARDELJ, KIDRIČ, PIJADE in drugi postavili temelje družbi ponosnih ljudi, ki se zavedajo težav, ki jih prinaša naš čas vendar pa

se z njimi znajo spoprijeti pogumno, demokratično z zaupanjem v svoje lastne sposobnosti in moči.

Tisoč dvajset samoupravljalcev nas združuje delo in sredstva v Tosami. Vsak dan večje rezultate dosegamo, vsak dan večje sposobnosti in trud je potreben za potrjevanje zrelosti kolektiva, ki ima svoje mesto v Evropi pa tudi na Viru.

Potrebe tisočev Jugoslovancev pa tudi tujcev krijemo z rezultati svojega dela. V teh trideset letih smo močno posodobili naš strojni park, osvojili smo nove izdelke in tržišče. Dvesto sedemdeset izdelkov obsega naš proizvodni program. Dvesto šestintrideset milijonov dinarjev dohodka je v letu 1979 prigospodaril naš kolektiv, kar je več kot dvakrat toliko kot v letu 1973 ko je dohodek 107 milijonov usvtil kolektiv 758 ljudi.

Tristopetinoosemdesetim delavcem, ki so pred tridesetimi leti veselo in sproščeno proslavili prevzem ključev bivšega podjetja, je gotovo prijetno pri srcu ko v našem glasilu »TOSAMA« berejo o vse večjih dosežkih na vseh področjih našega samoupravnega socialističnega gospodarjenja.

Primerjava med rezultati izpred tridesetih let ne bi bila ustrezna, zato se za hip pomudimo še pri primerjavi kazalcev gospodarjenja v letih 79/73. Vsak zaposleni je ustvaril leta 1973 141.125 din, v letu 1979 pa že 241.544 din, kar presega dohodek zaposlenih v industriji občin, pa tudi najboljšega v bombarni industriji Slovenije.

Zavedamo se, da je vse te rezultate dosegel lahko le v svojih odločitvah svoboden kolektiv, ki so

ga doseženi rezultati spodbujali k novim naporom in podvigom.

Veliko je naše zadovoljstvo in ponos, da lahko povabimo prve ustvarjalce te naše bogate in polne zgodovine samoupravljanja v Tosami, da se za kratek hip pomude z nami, obude spomine ter se seznanijo z nasledniki v velikem procesu ustvarjanja bolj svobodnih socialističnih odnosov med delavci Tosame in vsega sveta.

Tosamin praznik je glavna priložnost, da se zahvalimo našim jubilarantom, da jih priznanje spodbudi za nove ustvarjalne dosežke.

Moja največja želja je, da bi se vrste požrtvovalnih izumiteljev in izboljševalcev še naprej množile, da bi prvo mesto med tekstilnimi tovarnami ne le obdržali, ampak še okrepili.

spel v dobršnem delu zmanjšati povratni tok materiala, zaradi katerega se je večkrat zapolnil mlin, kar je predstavljalo dodatne zastoje. Poleg tega so se zmanjšali odpadki, ki so nastali zaradi čiščenja mlina in izboljšala se je enakomernost izdelka.

Tov. KAMIN Pavli je podala predlog za tehnološko spremembo izdelave (perforiranje) in pakiranja stripa. S to inovacijo se je povečala storilnost in pridobili smo na delovni sili.

Tov. SVETLIN Janez, tov. STUPICA Franc, tov. VOLKAR Ivan so praktično rešili in izvedli predlog perforacije stripa.

Realizacija te inovacije je pokazala, da so se zmanjšali zastoji in tudi obraba nekaterih delov se je zmanjšala.

Tov. Franc JAMŠEK je predlagal, da se zamenja obstoječi zavorni sistem na Haunijih 7, 8 in 9 z novim na elektromagnet.

Z uvedbo inovacije so se zmanjšali odpadki, povečal izkoristek stroja in s tem vezana storilnost.

Drugi predlog se nanaša na zamenjavo obstoječega načina navijanja robu na stroju 3M, ki ni dovolj fiksni, s preureditvijo pogona. Prednost tega predloga je, da je ob minimalnem vlaganju dal dobre rezultate. Za uspešno realizacijo predloga je prispeval svoj delež tov. ZUPAN Rafko.

Tov. Janez KOVIČ je predlagal izboljšavo navijanja tkanih ovojev na igelnih avtomatih, namreč trdota navitka traku na osnovnem valju za nadaljno predelavo ni ustrezala. Z namestitvijo obtežilnih valjčkov se je trdota navitkov zvišala kar se je v nadaljnjih del. fazah poznalo, na boljši kakovosti in zmanjšanju odpadkov.

Tov. ŠTRUKELJ Stane j s svojo inovacijo odpravil zamudno natančanje svitkov na cevke. S to inovacijo je olajšal delo mikalk, zaradi spremenjenega odvijanja pa se je podaljšala življenska doba.

Tudi tov. Ivan Sotler je bil član prvega delavskega sveta

Podelitev priznanj inovatorjem

Na svečani seji delavskih svetov, ob proslavljanju 30-letnice samoupravljanja v TOSAMI so bile poleg drugih priznanj podeljena tudi priznanja iznajditeljem, katerih predlogi so bili obravnavani in sprejeti v letih 1978 do 1980.

Priznanja za delovanje na tem področju so prejeli:

Tov. DOLENC Viljem, ki je predlagal skrajšanje dolžine iprena na mimosept-komfort vložkih po vzorcu švedskih mimosept-komfort vložkov. Z manjšo preureditvijo stroja je bil dosežen prihranek iprena.

Tov. FRANC ROŽIČ, dipl. ing. in Danica MERKUŽIČ sta poiskala novo tehnološko pot krepiranja krep ovojev. S tem so se zmanjšali proizvodni stroški in poraba osnovnega materiala.

Tov. ROŽIČ Franc, dipl. ing. je

še avtor inovacij snemalke zanke z nosom« in »lovilec vhoda votka na igelnem tkalskem stroju z dvojnimi votkom«.

Z uporabo nove snemalke zanke z nosom, pridobimo enakomeren raven votek pri vsaki gostoti, pravilno delovanje igle z jezičkom in enakomerno poljubne zanke na izhodu votka.

Z namestitvijo lovilca vhoda votka, ki je fiksni in pritrjeni na letev je zagotovljena stalna širina ovoja in poljubne zanke brez vsakega zgoščanja osnove.

Za uspešno vpeljavo inovacije v proizvodnjo in prizadevnost je bil nagrajen tudi tov. Ivan CERAR.

Tov. SVETLIN Vinko je predlagal, zrisal in namestil nov izravnalni valj za drobljenje celuloze. Z namestitvijo tega valjčka je u-

Inovator Franc Jamšek

Zaradi težkih pogojev katerim so izpostavljeni ležaji za vrtenje košare (pri stopah) je prišlo do pogostejših okvar in zastojev. Za na-

(nadaljevanje na 4. strani)

Ivan Cerar — priznaje za inovatorstvo

bavo teh ležajev so potrebna devizna sredstva.

Predlog tov. Miha Kerča na specifičen način podaljšuje življensko dobo ležajev. Prihranek je na rezervnih delih in storilnosti.

Izboljšanje kondenčne toplote

za segrevanje hladne vode iz ionskega izmenjevalca je predlagal tov. BOKAL Franc. Ta predlog je eden redkih na področju varčevanja z energijo.

Anzi Friderik dipl. ing.

7. Gajič Ana
8. Hribar Alojzija
9. Jerak Ivanka
10. Kerč Jože
11. Kuzmanovski Vasile
12. Merkužič Milena
13. Novak Kristina
14. Peterka Ana
15. Pirnat Ivanka
16. Prašnikar Jože
17. Pervinšek Janez
18. Pervinšek Stane
19. Požar Anton
20. Rode Janez
21. Uštar Marija
22. Žužek Matilda

— 10 LET —

1. Arnuš Franc
2. Armeni Ani
3. Brecljnik Nuša
4. Blatnik Brane
5. Bajde Francka
6. Batič Ivanka
7. Bedenik Stefaniija
8. Cerar Francka
9. Cerar Marija
10. Drobne Ljuba
11. Gotar Joži
12. Gorenc Alenka
13. Gabersšek Julijana
14. Hrovat Marija
15. Hribar Martina
16. Iglič Joži
17. Iglič Pavla
18. Jeras Tatjana
19. Jurak Zlatka
20. Kosec Marija
21. Korošec Jože
22. Korošec Olga
23. Kosmač Pavle
24. Krašovec Fani
25. Kocjančič Tomaž
26. Kosirnik Marjeta
27. Limoni Janez
28. Markovič Milena
29. Murn Maruša
30. Mushica Bajram
31. Maček Marija
32. Mujdrlica Marija

Jubilejne nagrade

— 30 LET —

1. Bevc Amalija
2. Djurašević Rajko
3. Franković Brigita
4. Križman Lojzka
5. Križnar Peter
6. Oražem Jože
7. Sevšek Slavka
8. Trdina Joži
9. Urankar Franc
10. Zupan Mihaela

— 20 LET —

1. Banko Janez
2. Bernot Tončka
3. Brodar Francka
4. Dimc Janez
5. Dolinšek Ciril
6. Fuks Martina

- 33. Merkužič Jože
- 34. Prenar Jože
- 35. Poljanšek Marija
- 36. Pavlič Martina
- 37. Piliček Olga
- 38. Pirnat Matevž
- 39. Pestotnik Janko
- 40. Peterka Ljubica

- 41. Ručigaj Olga
- 42. Rožič Lojzka
- 43. Stare Valentin
- 44. Urankar Justina
- 45. Žavbi Zvonimir
- 46. Kerč Joži
- 47. Novak Marjan

S sej samoupravnih organov

V mesecu septembru so imeli seje naslednji samoupravni organi:

- DS DSSS
- DS TOZD Saniteta
- DS TOZD Filtri — dvakrat
- Odbor za splošne zadeve

Pomembnejše zadeve, ki so jih samoupravni organi obravnavali in sklepi, ki so jih sprejeli so:

Stanovanjska problematika

Odbor za splošne zadeve je med drugim obravnaval tudi stanovanjske zadeve in sicer kreditiranje izgradnje oziroma nakupov stanovanj ter dve vlogi zaradi rešitve stanovanjskih razmer.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- Pri Stanovanjski skupnosti občine Domžale se najame kredit v višini 1.400.000,— din
- Pri LB Banka Domžale se vežejo sredstva v višini 688.520,— din, pridobljena kreditna sredstva se namenijo za nakup stanovanj v SPB — 1.
- Za reševanje individualne stanovanjske izgradnje se pri LB Banka Domžale vežejo sredstva v višini 600.000,— in sicer za izgradnjo 500.000,— din, za adaptacije pa 100.000,— din.

Obravnavani sta bili tudi dve vlogi naših komercialnih predstavnikov in sicer Bajrama Mushice in Edhema Džafića. Obe vlogi sta pripeli prepozno, saj je razpisani rok za reševanje stanovanjskih potreb že potekel, zato sta bili vlogi negativno rešeni.

Investicije

DS Filtri je v zvezi z investicijami sprejel sklep:

- Potrjen je bil nakup akumulacijske peči za delavce v skladišču surovin.

DS Saniteta je na svoji seji sprejel naslednje sklepe:

- Odobrena so sredstva za izdelavo 10 kosov transportnih vozikov za potrebe mikalnice v skupnem znesku 65.000,00 din.
- Odobni se korišćenje sredstev za investicijsko vzdrževalna dela pri adaptaciji sanitarij v mikalnici v višini 436.492,00 din.
- Odobrijo se sredstva za nakup osnovnih sredstev v vlaknovinskem oddelku.

Inventurna komisija

Vsi trije delavski sveti so na svojih sejah sprejeli sklep o imenovanju članov inventurnih komisij ter enoletno podaljšanje mandata komisiji za revalorizacijo osnovnih sredstev.

OD

Delavski sveti so v okviru javne obravnave obravnavali Družbeni dogovor o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za OD in skupno porabo ter sprejeli oceno o uveljavljanju načela delitve po delu v DO TOSAMA:

- Delavci v DO TOSAMA na podlagi javne razprave o oceni uveljavljanja načela delitve po de-

lu in obravnavi in analizi vsebine DD o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za OD in skupno porabo, ugotavljamo, da je naš obstoječi sistem delitve OD v osnovnih izhodiščih usklajen z določili ZZD, ki v temeljih določa osnove za razporejanje sredstev za OD.

- Kot nadaljnjo programsko usmeritev predvidevamo razvijanje obstoječega sistema s poudarkom na osnovah in merilih za individualno merjenje delovnega prispevka.
- Strokovne službe so dolžne uskladiti naše samoupravne splošne akte z določili Družbenega dogovora (DD) v predpisanih rokih in bodo veljali s sprejetjem DD, tu pa je predvsem mišljena vgraditev metodologij sprejetih z DD v naš sistem delitve po delu.

Nada Skubi

Obračunavanje prispevka za topli obrok v letu 1980

Po sklepu Odbora za splošne zadeve, se bo v DO Tosama pričelo z obračunavanjem prispevka za topli obrok s 1. septembrom 1980.

Prispevek 4 din za en dnevni obrok se odtegne delavcu od čiste osebnega dohodka ob izplačilu osebnega dohodka, to je na izplačilni dan. Prispevek 4 din za en obrok ne prispevajo tiisti delavci, katerim se na podlagi zdravniškega spričevala izdajajo boni za dietno prehrano.

Kako bomo torej obračunavali ta prispevek?

Kot osnova za izračun »delovnih dni« služi spisek, s katerim se ugotavlja upravičenost do višine povračila za prihod na delo ali z dela, zmanjšan za število izplačanih dnevnic v tem mesecu. Ker so podatki o prisotnosti na delu dosegljivi šele prvi delovni dan v naslednjem mesecu, se le-ti ne morejo vzeti kot osnova za obračun prispevka, temveč en mesec poprej (podobno, kot se dobi osnova za obračun stimulacije, za redni letni dopust in drugo).

Torej: osnova za obračun prispevka za mesec september bodo delovni dnevi iz meseca avgusta, za obračun prispevka za december (osebni dohodek bo izplačan januarja) pa število delovnih dni iz meseca novembra.

Jamnik J.

Javna razprava o aktih s področja osebnih dohodkov

V obdobju od 10. do 20. septembra je v naših sindikalnih organizacijah potekala široka javna razprava o Družbenem dogovoru o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo in o Družbenem dogovoru o skupnih osnovah za povračilo stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog.

Izvršni odbori OOS so se vključili v javno razpravo o obeh družbenih dogovorih v skladu s stališči, ki so bila sprejeta na posvetu, 4. septembra 1980. Delavci smo na sejah IO OOS obravnavali tudi oceno uveljavljanja načela delitve po delu v naši DO in ugotovili posamezne pomankljivosti oziroma smo prišli do nekaterih boljših in konkretnjših rešitev urejanja področja delitve po delu. Te rešitve in usmeritve za nadaljnje delo strokovnih služb so bile sprejete na sejah vseh treh delavskih svetov (DSSS, Saniteta, Filtri) in so naslednje:

- Delavci Tosame na podlagi razprave o ocenitvi uveljavljanja načela delitve po delu in obravnavi ter analizi vsebine družbenega dogovora o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za OD in skupno porabo ugotovljamo, da je naš obstoječi sistem delitve OD v osnovnih izhodiščih usklajen z določili zakona o združenem delu, ki v temeljih določa osnove za delitev sredstev za osebne dohodke.
- Kot nadaljnjo programsko usmeritev predvidevamo razvijanje obstoječega sistema s poudarkom na osnovah in merilih za individualno merjenje delovnega prispevka.
- Strokovne službe so dolžne uskladiti naše samoupravne splošne akte z določili družbenih dogovorov v predpisanih rokih in bodo veljali s sprejetjem DD; tu pa je predvsem mišljena vgraditev metodologij sprejetih z družbenim dogovorom v naš sistem delitve po delu.
- Obravnavi obeh družbenih dogovorov so v naši sredini prisostvovali tudi predstavniki republiškega odbora sindikata za tekstilno industrijo in predstavniki občinskega sindikalnega sveta Domžale. Na vseh sestankih, koder smo obravnavali vsebino družbenih dogovorov, se je v razpravah oblikovalo vrsto vprašanj, stališč in pripomb. Naj navedem nekaj bistvenih:
- Družbeni dogovor predvideva uveljavljanje vrst kazalnikov za oblikovanje sredstev za osebne dohodke. Iz gradiva pa ni razvid-

no delovanje kazalnikov in razmerja med njimi.

- Uvaja se enotna tehnologija, ki pa ni usklajena z dosedaj uporabljenimi izrazi — predvideva se posebna odgovornost in zadolžitev poslovnih organov pri pripravi strokovnih gradiv za oblikovanje meril za ugotavljanje posameznih sestavin rezultatov dela.
 - Zelo splošno in nedorečeno je poglavje, ki govori o delitvi OD na osnovi minulega dela.
 - Nadomestila za OD (bolniška, vojaška obveznost) se urejajo drugače kot do sedaj.
 - Kriteriji za diferencirano delitev regresa za letni dopust bi morali biti konkretnjši.
 - Mnenja smo, da je višino regresa, nagrad ob upokojitvi in ostalih nadomestil nujno potrebno uskladiti v širšem jugoslovanskem prostoru.
 - Ne strinjamo se z ukinitvijo jubilejnih nagrad.
 - Nedorečeni so členi, ki predvidevajo ustanovitev strokovne službe za uresničevanje tega družbenega dogovora.
 - Za celovito obravnavo družbenega dogovora je nujno potrebno zagotoviti vse priloge, ki so predvidene kot sestavni del DD.
- Vsa ta naša stališča in pripombe smo skupaj s še ostalimi posredovali na občinski sindikalni svet in upamo, da se bodo pri zbiranju vseh pripomb na nivoju občine upoštevala.

Dosedanja družbena praksa in prizadevanja za uveljavitev načela delitve po delu in rezultatih dela sta pokazala zelo različne in mar-

sikje nezadovoljive rešitve, hkrati pa neučinkovite in neusklajene z zakonom o združenem delu. Vse to je zahtevalo izdelavo družbenega dogovora, v katerem se udeleženci dogovora o skupnih osnovah in merilih za oblikovanje in delitev sredstev za OD in skupno porabo ter za skupna izhodišča in naloge za nadaljnje aktivnosti.

Družbeni dogovor ima sedem poglavij z njihovo vsebino žele udeleženci o nadaljnjem lastnem angažiranju in odgovornosti razviti in utrditi osnove s katerimi bodo delavci v samoupravnih splošnih aktih hitreje in lažje urejali odnose pri delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo in pri tem poiskali take rešitve, ki bodo krepile zavzetost slehernega, za produktivnejše delo in odgovorno gospodarjenje. Zlasti so pomembna poglavja, ki opredeljujejo skupne osnove in izhodišča za oblikovanje in delitev sredstev za OD in skupno porabo.

Družbeni dogovor je pomemben akt predvsem zato, ker predvideva enotno izvajanje določil zakona o združenem delu in je obenem osnova za resnično samoupravno sporazumevanje o razporejanju sredstev za osebne dohodke in skupno porabo. Za doseg tega cilja pa je potrebna izpolnitev vseh obveznosti udeležencev tega družbenega dogovora, ki se nanašajo zlasti na oblikovanje posameznih metodologij, katere so potrebne za enotno urejanje tega področja. Nikakor pa ne bi smeli dovoliti, da bi družbeni dogovor o skupnih osnovah za oblikovanje sredstev za OD in skupno porabo postal administrativni ukrep, ki bi deloval na vse delovne organizacije linearno in bi glede na posamezne specifičnosti gospodarjenja onemogočal normalno gospodarjenje.

Arnus Franc

Skladišče v novih prostorih

Sredina septembra. Na vratih skladiščne pisarne v kleti vile se je pojavil napis: »Obveščamo vas, da smo se preselili v nove prostore in sicer na rampi novega skladišča.«

S tem se je končala verjetno najdaljša borba za boljše pogoje dela skladišča. Pred precej leti je ta prostor zadoščal za garderobo in pisarno skladišča. Obseg se je večal, zgradilo se je novo skladišče, obseg proizvodnje je skokovito naraščal in s tem tudi pretok materiala. Prostor pa »žal« za nujno administracijo ni več zadoščal.

Leta 1976 se je gradilo novo skladišče in že takrat je bila zahteva, da se naredi primerni prostori za garderobo, sanitarije, ki

jih do sedaj ni bilo in seveda bolj primerno pisarno. Dolgo časa je trajalo, da se je pričelo graditi, med gradnjo smo nestrpno pričakovali zaključek del. No, nazadnje pa je prišel tudi selitveni dan.

Nesrečni »hidrantarji« so dobili prostorno garderobo s tušem in toplo vodo; vsi skupaj pa človeške sanitarije, administracija pa se je rešila nizke in majhne kletne sobe.

Občutki v novih prostorih? Zelo lepi, kar nenavajeni na malo bolj udobno delo. Najbolj pa so veselili naši fantje, ker imajo končno spodobno garderobo z možnostjo tudi, da se pošteno umijejo po včasih zelo umazanem delu.

Milan Drčar

Srečanje z upokojenci

Že vrsto let organizira naša delovna organizacija tradicionalno tovariško srečanje z našimi upokojenci. V letošnjem letu smo organizirali to srečanje v mesecu septembru, ko je naš kolektiv praznoval trideseto obletnico samoupravljanja.

Večina upokojencev se je z veseljem odzvala vabilu.

Ob 12. uri so se zbrali v jedilnici kjer so jih pozdravili predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in glavni direktor. Tam jim je tudi tov. Buničeva — naša blagajničarka razdelila »plave kuverte« in paket z našimi izdelki.

Ob 13. uri smo se zbrali pred podjetjem, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal v gostišče Kavka v Moravče. Tam so upokojencem pripravili kratki kulturni program naši mladinci in naš oktet, nato je sledilo kosilo.

Po kosilu so se upokojenci na pobudo »na firišno« upokojenega bivšega glavnega direktorja tov. Bajca Slavka, dogovorili, da bodo imeli ustanovno skupščino. Sklenili so, da ustanovijo KLUB UPOKOJENCEV TOSAMA, katerega glavna naloga naj bi bila, da ne guje tesno povezanost upokojencev z delovno organizacijo Tosama. V diskusiji so povedali, da še vedno z velikim zanimanjem spremljajo razvoj delovne organizacije in se skupaj z delavci Tosame veselijo doseženih uspehov.

Za predsednika kluba upokojencev so imenovali tov. Slavka Bajca. V izvršni odbor pa so bili imenovani: Vulkan Jurij, Strukelj Angelca, Veit Štefka in Hafner Ančka.

Sklenili so tudi, da bo prvi zapisnik zapisal tov. Bajec.

Potem je zadonela harmonika, upokojenci so se zavrteli na plesišču in dokazali nam mlajšim, da kljub letom, še vedno dobro obvladajo to obliko družabnosti. Tudi pevci so se oglasili in družno z našim oktetom prepevali lepe narodne pesmi.

Hafner M.

Generaciji ob srečanju

Skoraj ničesar se ne da dodati, to je življenje ljudi, ki so nekoč ustvarjali in sedanjih samoupravljalcev, ki živijo in imajo napredek za svoj cilj.

Pa vendar je bilo tako lepo, da se mora nekaj napisati, mogoče bo ostalo še za bodoča pokolenja. Vsa leto in to, katerega preživljamo še posebej, je bilo bogato dobrih in malo manj dobrih doživetij. To-

Pepca vedno pride

da dan, katerega se veselimo in kateri nas zbližuje, se je pomaknil iz zime na začetek jeseni, kar nam še posebno odgovarja glede na naša leta in prav zato je popestrilo naše praznovanje.

Res vso pohvalo vsem organizatorjem in posebno delovni organizaciji TOSAMA za uspeli začetek in vesel konec našega srečanja.

Že na začetku so nas predstav-

(nadaljevanje na 8. strani)

Ne vem kaj mislita s tem, morda povečanje penzije ...

niki političnih organizacij TOSAME obvestili o uspehih in težavah med letom, katere pa so se pri delčku proizvodnih uspehov kar pozabile. Lepo je od mladega rodu, kateremu smo prepustili nekdanja naša delovna mesta, da se zavedajo naših naporov, da so bila ta delovna mesta rezultat našega dela v takrat mnogo slabših pogojih in daljšem delovnem času. Pripravili smo jih za mlade, delovne roke, katere so polno opravičile naše zaupanje.

Spodbudne in lepe besede predstavnikov kolektiva, posebno še tov. Bajca in novega direktorja tov. ing. Peternela so nam dale novih pogledov in novega zaupanja, da TOSAMA mora živeti za kolektiv, za nas, za vso socialistično družbo.

Razpoloženje se je preselilo v lepo moravsko dolino. Dobra organizacija in lep program so nas očarali. Lepo slovensko pesem, katero nam je zapel oktet TOSAMA nas je spravila v tišino, da bi bolj dojel pomen in vrednost velikih del. Mladi so nam recitirali iz življenja delovnih ljudi v preteklosti v času, ko smo mi gradili novo Jugoslavijo.

Tekle so urice in razpoložne se je razvijalo ob polki in valčku in se utrdilo na tem srečanju ob toplih tovariških besedah.

Veliko si imajo povedati, kajti do naslednjega srečanja je celo leto

Po besedah tov. ing. Peternela, sedanjega direktorja, ki nam je obljubil v bodočnosti še taka srečanja, bomo tudi v bodoče skupaj s člani delovnega kolektiva delili radost uspehov v TOSAMI.

In nazadnje še obvestilo našemu zvestemu obveščevalcu »TOSAMI«, kateri nas redno obvešča o življenju in napredku delovne organizacije.

157 članov, upokoјencev Tosame, je na predlog tov. Slavka Bajca izvolilo odbor kluba upokoјencev in v zadovoljstvo vseh je prvi predsednik kluba tov. Bajec s še štirimi člani odbora.

Želimo mu uspešen start organiziranega delovanja ob pomoči vsega članstva.

I. K.

Upokojitev

»Da vsaj bolezen ne bi napredovala toliko časa, da bi prišla do svojega kruha še moja desetletna hčerka«, je pričela svoje pripovedovanje invalidska upokoјenka tov. Francka GOSTINČAR. »Ždi se mi, da še vedno potrebuje mene oziroma mojo pomoč.«

Kako da ne? Le kateri otrok ne išče utehe pri mami oziroma deli z njo svoja doživljanja, veselje in žalost. Frančkin sin ima že svoj poklic in tudi mož je zaposlen, vendar jim je treba kuhati, oprati in šivati. Gospodinjskih del je vedno dovolj, čeprav jih včasih težko opravljajo, a ima le željo, da bi jih vsaj tako še dalj časa.

»Rada delam na vrtu, kjer mi vsi pomagajo če ne zmorem sama. Ne vem kako bi delala, če bi bila še vedno na kmetiji kot včasih. Delali smo od jutra do večera. Ker sem morala poslušati očeta, sem se zaposlila šele s štiriindvajsetimi leti. Mnogokrat sem bila potem še bolj lačna kot prej. Komaj sem prišla iz službe, že sem morala biti na travniku ali na njivi.

Ker sem bila vajena težkega dela, tudi moško delo v belilnici zame ni bilo pretežko. Tam smo trgali bombaž, metale iz kotlov velike bale gaze, vato spirali v mrzli vodi in jo nato v lesenih škafih

nosili v centrifugo. Delali smo v treh izmenah.

Kasneje sem delala v mikalnici in tkalnici, kjer sem se odlično počutila med sodelavkami in se dobro razumela z njimi in z mojstri, dokler me ni preveč začela boleti hrbtenica in sem zaprosila za premestitev.

Tudi v konfekciji je Francka rada delala, saj je bila vseskozi na enem delovnem mestu. Pri njeni skupini konfekcioniranja ovojev za

prvo pomoč so se včasih kar lepo nasmejale. Če se je le dalo, je svoje sodelavke kljub kakšnim nepriljetnostim spravila v dobro voljo.

Francki želimo, da bi ji dobre volje ne zmanjkalo in bo tako še laže premagovala bolezen ter z družino prijetno uživala.

OBVESTILO

Zaradi velikega zanimanja za obisk grobnice tov. TITA na Dedinju, dajemo v dogovoru s SZDL in Ob SS Domžale naslednje obvestilo:

Kot je bilo objavljeno že v Občinskem poročevalcu, da je za obiske iz Sloveije čas zelo skrčen, smo tudi mi primorani, da ta obisk organiziramo šele spomladi. Obveščeni smo namreč, da je do sredi novembra letos vse zasedeno, zimski čas pa je neprimeren za tako potovanje. Zato bomo v dogovoru z OK SZDL, katera je pristojna, da nam omogoči ta obisk, let tega organizirali enkrat od marca 1981 dalje, oziroma takrat kot bo želja naših delavcev.

V začetku prihodnjega leta pa bomo zaradi boljše organizacije tako glede prevoza in določitve datuma, zbrali prijave, čeprav je želja, da je obisk bolj občinskega značaja.

I. O.

Že večkrat smo v našem glasilu pisali o akciji Zveze sindikatov Slovenije »Tisoč delavcev — sodelavcev«, ki se je pričela 1. maja, trajala pa bo uradno do 31. decembra letos. Njen namen je, da bi spodbujala in pridobivala nove sodelavce za tovarniški tisk, lokalna in širša glasila. Obrniti hoče tok in smer informacij, ne le od družbe delavcev, pač pa tudi od delavcev do družbe.

Ugotavljamo, da je večina akcij namenjenega časa že mimo. Žal moramo reči, da je ta čas stekel mimo, skoraj bi lahko rekli, neopazno, brez odziva. Deloma bi se našlo opravičilo za čas dopustov, ko so bile naše vrste dodobra razredčene, čeprav problemi in aktualne teme tudi ta čas ne počivajo. Vendar pa pogledjmo okrog sebe sedaj, ko smo že lep čas zopet vsi na svojih delovnih mestih.

— Kaj delajo naši športniki, kako se pripravljajo na nove preizkušnje? Pa o dejavnosti naše mladine, kaj pripravljajo, kakšni problemi jih tarejo.

— Pa bolj konkretno o poslu. Vsak dan beremo o ukrepih in problematiki v zunanji trgovini, preskrbi s surovinami, domači prodaji...

— Mnogo nas je letovalo v naših prikolica in stanovanjih, vendar pa razen ene, dveh svetlih izjem ni nikogar, ki bi o tem kaj napisal za naše glasilo. Verjemite, da bi tak počitniški prispevek res vsi z veseljem prebrali.

Nakazali smo le nekaj smeri in tem, lepo bi bilo, da bi na njih dobili odziv. Še lepše pa, da bi sami našli zanimive teme in jih posredovali nam vsem. Še je čas, da se uspešno vključimo v akcijo in pridobimo nove sodelavce, ki bi bili v oporo našemu glasilu; le-to pa bi bilo hkrati še bolj zanimivo za nas vse.

Z. K.

Razmišljanja

Venjetno v vsakdanji naglici in tempu življenja, za katerega se zdi, da nas preganja, da nenehno hitimo in je čas naš velik diktator, premalo razmišljamo o pomenu stikov, kakršne imamo s sodelavci, še posebej pa, kaj bi lahko sami prispevali, da bi se ti odnosi spremenili in izboljšali. Pomen medsebojnih odnosov pri delu je najbrž veliko večji kot se zdi na prvi pogled. Če se ogradimo od vsega in rečemo »svoje delo opravljam, vse drugo pa me nič ne briga«, zagotovo pozabljam, da smo pri delu še kako odvisni tudi od drugih, da je temelj naše samoupravne družbene ureditve dogovarjanje in sodelovanje in da je v tem sodelovanju vsakdo izmed nas nujno sodelujoč.

Vsakdo bi iz svojih izkušenj vedel povedati, kako je delo bistveno lažje, delovne naloge in odgovornosti pa manj obremenjujoče, če se s sodelavci dobro razumemo, če je vzdušje v sobi, kjer delimo delovni prostor z drugimi, sproščeno, tovariško, če smo med seboj lahko odkriti in pripravljeni na medsebojno pomoč in razumevanje. Velikokrat, žal prepogosto, pa se v sodelovanju med nami razvijejo pojavi tekmovalnosti, medsebojne antipatičnosti, zavisti, namerne nagajanja in onemogočanja drugih pri delu. Človek je prizadet, užaljen, tudi ogorčen, kadar zavzeto in odgovorno opravi svojo delovno nalogo, meni pa, da nekateri v njegovem okolju, s katerim sodeluje, kažejo brezbriznost, zavirajo sodelovanje ali stvari prelagajo »na jutri«. To je lahko samo naš osebni občutek in morda v resnici sploh ni tako — vendar ostaja resnica, da smo potem nezadovoljni, da jezo in napetost prenašamo naprej v svoje zasebno življenje in se včasih tudi tolažimo s sklepom, da bomo kar vse pustili in šli drugam.

Tako kot se slabi medsebojni odnosi odražajo v našem zasebnem življenju, je hkrati res tudi obratno, da se zasebne težave, stiske in napetosti odražajo v našem obnašanju in ravnanju pri delu. Človek namreč deluje celovito: v delo vnaša nujnost prvine zasebnega življenja in v zasebno življenje vnaša tudi svoje delo. Četudi gremo ob določeni uri domov, delovne skrbi in obremenitve nosimo s seboj. Prav tako se dobro ali slabo počutje doma odraža pri našem delu, še posebej pa to vpliva na naš odnos do soljudi. Če smo sicer v življenju zadovoljni, če smo prišli dobre volje na delo, smo veliko bolj prizanesljivi, strpni do sodelavcev, vse nam gre zlahka od rok, morebitne nesporazume rešujemo z vedrino in optimizmom, skratka svojo dobro voljo razširjamo tudi okrog sebe.

To je vsekakor razveseljivo in za sodelavce smo tedaj pravi »sončni žarek«. Na žalost pa je največkrat obratno: nejevoljo in nerešene probleme prinašamo s seboj na delo, pri sodelovanju smo napeti, živčni, nestrpni. Ljudi okoli sebe vidimo v slabi luči, pripisujemo jim raje slabe kot dobre lastnosti in se v skladu s tem prepričanjem tudi obnašamo do njih. Sami se pri delu težko zberemo, hkrati pa pozabljam, oziroma se ne zavedamo, da slabo vplivamo na celotno vzdušje. Vsakdo se spomni še iz šole, kako smo se prilagajali vzdušju, ki so ga ustvarjali učitelji in profesorji v razredu. Kadar so bili »natakne-ni«, se je to krepko poznalo na vedenju učencev, profesor, ki pa je bil vever in dobre volje, je okužil z veselostjo ves razred.

Med nami, ki delamo skupaj, ni v bistvu nič drugega. Sleherni član kolektiva ali delovne skupine — s komerkoli pač sodelujemo — daje ton našemu sodelovanju. Tega se najbrže premalo zavedamo, včasih pa se v trenutkih samokritičnosti tudi zavedamo, vendar nimamo moči, da bi karkoli spremenili. Seveda, če govorimo o spremembi, mislimo na izboljšanje našega sodelovanja. Da bi mi sami znali v večji meri vplivati na to, da bi bili naši medsebojni odnosi tovariški, strpni, razumevaljoči.

S svojim obnašanjem niso izpostavljeni le tisti, ki delajo s strankami. Vsakdo od nas sodeluje z več ljudmi že po delovni dolžnosti. In za učinkovitost sodelovanja smo vsi odgovorni. Kolikokrat bi lahko s šaljivo in spodbudno besedo zvedrili obraz mrki sodelavki ali sodelavcu — seveda pa je umetnost presoje, da vemo, kdaj je naša pripomba primerna. To je sposobnost življenja v druge, človekova taktost in ne nazadnje srčna kultura.

Gotovo smo si edini v tem, da si želimo prijetne sodelavce. Ni pa odveč, če sami kdaj naredimo simbolično inventuro pri sebi: ali sem sam prijeten sodelavec, sodelavka? Če bi se zamislili in postavili pred svoje notranje ogledalo, bi morda pri sebi ugotovili marsikaj, kar našim sodelavcem ne more biti všeč. Morda pa vendarle lahko sami kaj naredimo za boljše medsebojne odnose pri delu?

Z. K.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz otroške konfekcije za izraze sožalja in finančno pomoč ob smrti mojega dragega očeta.

Jolanda Rajhart

Tosamovci na Triglavu

Veliko belo rdeče vabilo neda-leč od vratarnice in trud Ivana Lavriča, je bilo premalo, da bi se številka udeležencev odprave na Triglav povzpela čez 18. Ja kje pa ste Tosamovci, kje je množičnost?

Naj povem, da je to odpravo skromno, a dobrovoljno, finančno podprla KOOS TOSAMA.

Odšli smo v petek, 12. 9. 1980 popoldan; nekateri z avtobusom, druge je peljal Jože z našim kombijem. V Mojstrani smo se dobili in po gozdni poti prišli na Zasipsko planino v spodnjem delu Krme, do Kovinarske koče (892 m). Tam je bilo veselo pozno v noč in problemi s spanjem na skupnem ležišču.

Ko je sonce iznad mogočnih obzidij ostenja Debele peči, Lipanj-skega in Debelega vrha naznanilo lepo sobotno jutro, smo že misli makadam in se oddaljevali iz doline Krme proti Kotu. Na razpotju kratka pavza za zajtrk. Nato pa po lepi gozdni poti po dolini Kota vse više. Ta dolina je lepa, dvja in tiha. Pravijo, da je ena izmed najkrajših triglaviških dolin, je tudi najožja in najbolj strma. Ko je začel mešani gozd prehajati v iglastega, smo pred seboj zagledali mogočne stene Rjavine in Luknje peči. V lepem sončnem vremenu so se nam zdele te gore tako blizu, tako majhne... Pri Lengarjevem rovtu se cesta konča in začne se vzpon, ki dolgo ne popusti. Kmalu so se začeli prvi klini, jeklene vrvi in prve težave s premajhno kondicijo, pokazale so se tudi posledice petko-vega veseljačenja. Vendar cilj je cilj, pa je zato treba biti tudi trmast. In tako je tudi šlo, počasi in previdno. Više smo bili, lepši je bil pogled v dolino pod nami, ki se je zdela kot velika zelena reka z belo črto-cesto po sredini. »Končno, vodal« smo vzkliknili, ob majhnem studenčku. To je dalo nove moči in tudi nove možnosti za prehlad, a žeja je žeja.

Severna stena Rjavine je bila vse mogočnejša in pravi velikan, ko smo jo opazovali z melišč in zelenic v njenem vznožju. »Tisto tam«, za kar smo večkrat spraševali je bil Debeli kamen, velik značilen bolvan, ki smo ga poprej že dolgo gledali na obzorju. Nad Debelim kamnom strmina nekoliko pojenja, svet se bolj izravna in zdi se nam kot planota. To je velika kotanja Pekl, kjer je peklensko pihalo. Zelenje izgine, vse več je manjših ledenikov, videli smo stari in novi sneg. Podnebje je vse bolj ostro in piha prav do kosti čeprav prijetno sveti sonce. Povsod naokoli samo sivo kamenje, ledene gmote in seveda mir; na desno nad sabo pa krasen pogled na ogromno skalnato torto — Vrbanovo špico. Pot ni več tako strma, markacije

še vedno odlične, še malo, no se že vidi... Najprej pokopališče steklenic in nekaj metrov nad tem Staničeva koča. V koči je bilo že veselo, prijetno toplo, ko smo prišli. Topel čaj in počitek sta se prav prilegla. Zvoki harmonike okrašeni z udarci žlic in vilic po steklenicah in pladnju, so naredili prav prijetno glasbo, ki se je dopolnjevala še s petjem. Nekateri smo se že vklopili v družbo, ko so prispeli še zadnji Tosamovci, z manjšimi in večjimi težavami, s pomočjo ali brez nje. Prijetna družba jim je kaj hitro vrnila moči, ki smo jih nabirali vse popoldne, vendar vsaka šola nekaj stane... Nesmiselno je bilo nadaljevati pot do Kredarice, ki je bila zasedena in tako se je spremenil načrt. Prespali smo na skupnem ležišču v koči Valentina Staniča (2.332 m). Če so bile padavine po naših grlih, zakaj ne bi bile tudi zunaj; čez noč se je pokvarilo vreme.

Nedeljsko jutro je bilo megleno in hladno, z ostrim vetrom. Prav škoda, ker smo bili prikrašani za mnoge poglede na okoliške skalnate orjake, prepade, ledenike... Takoj po zboru smo nadaljevali pot proti Kredarici. Sli smo po severnih pobočjih razpotegnjenega grebena Rži. Pot je dobro označena, a že bolj zahtevna in terja več pazljivosti. Med potjo nas je nekajkrat presenetilo sonce, a ga je hitro zastrla megla. Slabo uro hoje in bili smo na Kredarici. Najprej smo videli zbiralnik vode, nekoliko nižje pa Triglavski dom na Kredarici, ki je s 2.515 m najvišja planinska postojanka v Julijskih Alpah. Tik ob koči je vremenoslovska postaja, ki omogoča, da vsak dan slišimo podatke o vremenu izpod Triglava. Koča na Kredarici je velika in lepa, spodaj je precej prostora, a moraš kar pohiteti, da ga dobiš. Planincev je veliko in skora-j vsem je skupni cilj — Triglav. Topel čaj nas je pogrel, odpočili smo se, napisali razglednice, nato pa naprej. Zunaj je bila gosta megla in bali smo se, da ne bi začelo deževati. Vendar slabo vreme ni zadrževalo številnih planincev od vsepovsod, obiskovalcev naših lepih gora, da skupaj osvojimo velikana v osrčju Julijskih Alp, najvišjo goro Slovenije, Jugoslavije — mogočni Triglav.

Skrita želja slehernega Slovenca je vzpon na prvaka slovenskih gora, zato ni čudno, da je danes Triglav daleč najbolj obiskan (preoblegan) vrh naših gora. Že naši predniki so mu pripisovali čudežno moč in ga častili kot domovanje svojih božanstev. Kasneje je naš najvišji vrh postal simbol slovenstva in svobode. Med NOB je bil simbol OF, pokrivala slovenskih partizanov so bile »triglavke«. Da-

nes silhueta Triglava krasi grb SR Slovenije.

Pred kočo je bil zbor in še zadnja navodila našega organizatorja in vodiča Ivana pred naskokom na orjaka. Vsi smo bili nestrpni, radovedni; kako neki je tam gori, že blizu treh tisočakov, zato smo se urno spustili na sedelce pod Malim Triglavom in čez gruč v smeri velike markacije. Takoj strma stena, vsekane stopničke, številni klini, jeklene vrvi, markacije... tu se začne pravo planinarjenje. Razporedimo se v kolono in disciplinirano po klinih priplezamo levo za rob stene do spoštljivega prepada, kateremu se zaradi megle ni videlo dna. Le previdnost, mirna roka in brez vrtoglavice, pa bo vzpon na Triglav uspel. Prek precej strme in izpostavljene vzhodne stene Malega Triglava, pod katero je globok prepad; pot po polički zavije spet na desno in tako dosežemo položen greben, ki nas pripelje na vrh Malega Triglava. Med plezanjem smo stalno držali zvezo z zadnjim, na Malem Triglavu pa je bil počitek in zbor, pred velikim dogodkom. Če bi bilo lepo vreme bi lahko videli, da smo res na najvišji gori naše domovine, ker bi bili vsi okoliški vrhovi pod nami, le mogočna kupola Velikega Triglava se vzpenja še više. Nadaljevali smo pot po grebenu med Malim in Velikim Triglavom, ki je kar težaven in za-tiste z vrtoglavico malce nevaren.

(nadaljevanje prihodnjič)

Tov. Bajec je ob odhodu v pokoj zapisal v »KNJIGO SPOMINOV«, te besede:

»Težko je slovo od delavcev Tosame, s katerim sem delil vse dobro in slabo polnih 27 let, od 5. junija 1953 do 31. avgusta 1980, ko sem bil upokojen.

Zapuščam delovni kolektiv Tosame s prijetnim občutkom, da smo v tem obdobju samorastniško postali od majhne in nepomembne tovarne, velika in moderna delovna organizacija. Vesel sem tega napredka in razvoja, kajti to je rezultat dela in truda vseh delavcev samoupravljalcev Tosame. Predvsem pa sem vesel dobremu počutju delavcev, da je bilo tudi na tem in področju družbenega standarda med tem časom, precej narejeno. Upam, da so bili tudi medsebojni odnosi dobri in humani ter tovariški.

Želim delavcem Tosame tudi v bodoče veliko delovnih uspehov. Z vami bom delil v mislih tudi v bodoče vse dobro in slabo.

Ohranil vas bom s prijetnim spominom.

Ob odhodu iz Tosame — 30. avgusta 1980,
vaš Slavko Bajec

Osebnosti

Rojstni dan praznujejo od 12. 10. do 11. 11. 1980

TOZD SANITETA Otroška konfekcija

14. 10. Flis Milena, 4. 11. Kotnik Milena, 7. 11. Lajevic Kristina, 7. 11. Petrušič Marija, 28. 10. Račič Sonja, 30. 10. Sobočan Ana, 3. 11. Smrkolj Marjanca

Mikalnica

1. 11. Černelč Joži, 22. 10. Erbežnik Nada, 9. 11. Fuks Martina, 8. 11. Gorjup Martin, 13. 10. Jenko Metka, 22. 10. Kovač Urška, 28. 10. Mavsar Marija, 9. 11. Pervinšek Joži, 17. 10. Pervinšek Stane, 12. 10. Svetlin Vinko, 24. 10. Urankar Ivanka, 13. 10. Kos Dragica

Sanitetna konfekcija

12. 10. Beravs Antonija, 21. 10. Dolinšek Zdenka, 6. 11. Florjančič Vasiliya, 16. 10. Javornik Martina, 25. 10. Kreč Mihela, 3. 10. Lamberšek Nives, 13. 10. Marič Cveta, 10. 11. Pogačar Vika, 4. 11. Perušek Marija, 3. 11. Prosenc Anka, 3. 11. Razpotnik Stanka, 12. 10. Žavbi Justina

Tkalnica ovojev

20. 10. Kušar Nežka, 26. 10. Marenk Benjamin, 29. 10. Peterka Anton, 31. 10. Prelovšek Mimi, 14. 10. Jenič Zdenka

Pripravljalnica

20. 10. Koderman Ivanka

Avtomatska tkalnica

4. 11. Pirc Brane, 29. 10. Rojc Olga, 14. 10. Zemljarič Rezka

Belilnica

27. 10. Brdajs Franc, 16. 10. Kolbl Martin, 16. 10. Urankar Pavle

Vlaknovinski oddelek

15. 10. Klopčič Franc, 27. 10. Novak Andrej

TOZD FILTRI

27. 10. Banko Vida, 26. 10. Cerar Franc, inž., 27. 10. Guberinič Darinka, 7. 11. Hribar Mira, 27. 10. Kodba Fani, 18. 10. Ravnikar Ivanka, 29. 10. Urbanc Ida, 7. 11. Zupančič Miran

DSSS

Pomožni obrati

13. 10. Klopčič Stane, 14. 10. Kern Stane, 6. 11. Kokalj Milan, 23. 10.

Sušnik Pavle

Skupne službe

26. 10. Berlec Vladka, 1. 11. Cencelj Ani, 14. 10. Demšar Rezka, 12. 10. Dolgan Marija, oec., 30. 10. Domitrovič Vanda, 13. 10. Klopčič Stan-ka, 27. 10. Presekar Marija, 26. 10. Kunstelj Darinka

Komerciala

16. 10. Dornulovec Urška, 4. 11. Jer-man Joži, 25. 10. Kovič Ivan, 6. 11. Kveder Mavricij, 6. 11. Lenček Stane, 19. 10. Pervinšek Marjan, 9. 11. Vidovič Ivan

PRIŠLI V DELOVNO ORGANIZA- CIJO:

— Kos Dragica
— Hafner Vikica
— Ferenčak Pavel

ODŠLI IZ DELOVNE ORGANIZA- CIJE:

— Juhant Franc — sporazumno
— Bajec Slavko, oec. — upokojen
— Gostinčar Francka — inv. upok.
— Hribar Alojz — umrl

RODILI SO SE:

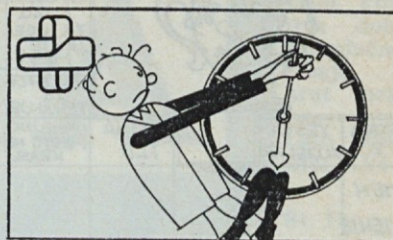

— Limoni Anki in Janezu — hči
— Burja Dragici — sin
— Vozel Mariji — sin

POROČILI SO SE:

— Kern Stane
— Pernuš Srečo
— Cerar Franc
— Vrbančič Majda — KRALJ

ZAMUDNIKI V MESECU SEPTEMBRU 1980

V mesecu septembru sta več kot 2 krat zamudila:

— VIKTOR DEČMAN — 3 krat
— SREČO BERDAJS — 3 krat

V spomin prijatelju

V prejšnjem mesecu nam je kruta usoda iztrgala iz naše sredi-
ne sodelavca, tov. Alojza Hribarja.
V naši DO se je zaposlil 1. 8. 1967.
leta. Ves ta čas je delal na različ-
nih delovnih mestih. Zadnja leta
pa je delal med nami, v eksperimentu.
Poznali smo ga kot vestnega in po-
štenega sodelavca, ki je s svojim
značilnim nastopom vzbujal obču-
tek dobre volje in šegavosti.

Vsakodnevna srečanja s teboj
so še sedaj živa v našem spominu
in zato je občutek, da te ni več,
resnično boleč za nas vse, ki smo
delali s teboj in te dobro poznali.
Ohranili te bomo v spominu takš-
nega kot si bil, priden in vesten
sodelavec in dober tovariš.

Vsi sodelavci se ti zahvaljujemo
za vse kar si nam kot iskren tova-
riš tudi dal.

Želimo ti, mirnega počitka!
Tvoji sodelavci

